

Høringssvar – gjennomføring av artikkel 25 til 31 i fornybardirektiv II

Høring 2026/6315 – Endelig versjon.

Energigass Norge viser til Miljødirektoratets høring om gjennomføring av artikkel 25 til 31 i fornybardirektiv II (RED II).

Energigass Norge støtter at Norge gjennomfører felles europeiske krav til bærekraft, dokumentert klimaeffekt og sporbarhet. Harmoniserte regler er viktige for tilliten til fornybare drivstoff, for like konkurransevilkår og for et velfungerende europeisk marked.

Men gjennomføringen må også bidra til formålet med fornybardirektivet: økt bruk av fornybar energi. For biogass ser vi en ubalanse i forslaget. Biogassprodusenter får nye krav til dokumentasjon, kontroll og rapportering, samtidig som sertifisert biogass fortsatt ikke gis en tydelig og forutsigbar vei inn i virkemidlene Norge skal bruke for å oppfylle 3,5-prosentkravet i 2030. Energigass Norge mener dette bør rettes opp.

1. Sertifisert biogass må få en reell rolle i oppfyllelsen av 3,5-prosentkravet

RED II stiller et særskilt krav om at 3,5 prosent i 2030 skal dekkes av avansert biodrivstoff og biogass produsert fra råstoff oppført i vedlegg IX del A. Med vedtatte norske virkemidler ligger Norge an til rundt 2 prosent. Miljødirektoratet har anslått gapet til 330–400 GWh.

Vedlegg IX del A omfatter blant annet husdyrgjødsel, avløpsslam, halm og bestemte typer biologisk avfall og rester. Dette er råstoff som er sentrale for norsk biogassproduksjon.

Det er derfor vanskelig å forstå at biogass pålegges nye krav gjennom gjennomføringen av RED II, uten at det samtidig legges frem en konkret løsning for hvordan sertifisert biogass skal kunne bidra til å lukke dette gapet.

Energigass Norge ber regjeringen legge frem en konkret og teknologinøytral plan for oppfyllelse av 3,5-prosentkravet. Sertifisert biogass produsert fra råstoff i vedlegg IX del A, herunder flytende biogass (LBG), må gis reell adgang til å bidra.

Dette må også ses i sammenheng med artikkel 28 nr. 3, som stiller krav om tiltak for å sikre tilgjengeligheten av fornybare drivstoff til transport og nødvendig infrastruktur. Gjennomføringen av RED II kan derfor ikke bare handle om hvilke krav som stilles til fornybare drivstoff. Den må også legges til rette for at drivstoffene faktisk kan produseres, distribueres og brukes.

Energigass Norge vil samtidig være presis i begrepsbruken. Vi mener ikke at «avansert biogass» bør etableres som en egen produktkategori. Sertifisert biogass er sertifisert biogass. Vedlegg IX del A beskriver hvilke råstoff biogassen er produsert fra og hvilken regulatorisk behandling den kan få. Det beskriver ikke en egen fysisk kvalitet eller type biogass.

Råstoff, opprinnelse, klimagassintensitet og andre sertifiserte egenskaper må følge dokumentasjonen og kan ha ulik regulatorisk betydning. Det bør ikke føre til nye produktbetegnelser for biogass.

Side | 2

2. Massebalanse skal sikre sporbarhet, ikke tvinge frem separat infrastruktur

Energigass Norge støtter robuste massebalansesystemer som sikrer sporbarhet og hindrer dobbelttelling. For sertifisert biometan, altså biogass som er oppgradert til en kvalitet som blant annet kan benyttes i eksisterende gassinfrastruktur, er det samtidig avgjørende at massebalansen fungerer sammen med denne infrastrukturen.

Departementet legger til grunn at dagens fleksible allokering mellom fornybare og fossile brenslere ikke kan videreføres, og foreslår proporsjonal allokering basert på det fysiske innholdet av fornybart brensel.

Denne endringen kan få betydelige praktiske konsekvenser. Kravene må ikke utformes eller praktiseres slik at felles gassnett, tanker, terminaler, lager eller distribusjonsløsninger blir vanskeligere å bruke, eller slik at aktørene i praksis må etablere separat fysisk infrastruktur for fornybare og fossile energibærere. Det vil øke kostnadene, kunne svekke forsyningssikkerheten og motvirke hensikten med å øke bruken av fornybare drivstoff.

Energigass Norge ber derfor departementet avklare hvilket handlingsrom som finnes innenfor artikkel 30 og tilhørende EU-regelverk. Dersom kravene til sporbarhet, kontroll og hindring av dobbelttelling kan ivaretas på en måte som i større grad gjør det mulig å benytte eksisterende felles infrastruktur, bør dette handlingsrommet brukes.

Massebalanse skal sikre sporbarhet, ikke skape behov for unødvendig separat infrastruktur.

3. Én dokumentasjonskjede: Dokumenter én gang, bruk dokumentasjonen flere steder

Energigass Norge støtter krav til sertifisering, sporbarhet og dokumentasjon. Troverdige dokumentasjon gir sertifisert biogass en etterprøvbar klima- og markedsverdi. Men samme forhold skal ikke måtte dokumenteres flere ganger.

Når bærekrafts- og utslippsreduksjonsegenskaper allerede er kontrollert og verifisert gjennom en EU-godkjent sertifiseringsordning, må Norge unngå parallelle nasjonale dokumentasjonskrav for de samme forholdene. Artikkel 30 nr. 9 begrenser medlemsstatenes adgang til å kreve ytterligere dokumentasjon for forhold som allerede omfattes av en frivillig ordning godkjent av EU-kommisjonen.

Det samme prinsippet bør gjelde på tvers av regelverk. Opplysninger som allerede er verifisert og rapportert gjennom Proof of Sustainability (PoS), Unionsdatabasen eller relevante rapporteringssystemer, bør kunne gjenbrukes i RED, EUs klimakvotesystem (EU ETS), ETS2, FuelEU Maritime og andre relevante regelverk når de materielle kriteriene er de samme.

Dokumentasjon som oppfyller tilsvarende kriterier etter 2023-regelverket, bør på samme måte kunne benyttes til å dokumentere oppfyllelse av 2018-kriteriene uten ny parallell attestasjon.

Samtidig må de dokumenterte egenskapene kunne følge den sertifiserte biogassen gjennom verdikjeden. Det må være tydelig hvem som disponerer den regulatoriske verdien av dokumenterte utslippsreduksjoner, slik at dobbelttelling hindres uten at egenskapene går tapt mellom produsent, omsetter og sluttbruker.

Målet bør være enkelt: Én dokumentasjonskjede. Rapportér én gang. Gjenbruk verifiserte data.

4. Særnorske krav til «biomasseråstoff» må begrunnes og konsekvensutredes

Energigass Norge merker seg at «biomasseråstoff» foreslås brukt som et selvstendig grunnlag for at biogassproduksjonsanlegg omfattes av anleggskravene. Departementet opplyser selv at dette går noe utover en streng ordlydsfortolkning av direktivet.

Før en slik norsk utvidelse vedtas, bør departementet dokumentere at den er nødvendig og forholdsmessig og vurdere de økonomiske og administrative konsekvensene for biogassprodusentene og resten av verdikjeden.

Konsekvensvurderingen bør ikke begrenses til direkte rapporteringskostnader. Det bør også vurderes om kravene påvirker investeringer, utnyttelsen av lokale energiressurser, eksisterende energiinfrastruktur og forsyningssikkerhet.

Norsk gjennomføring bør ikke påføre norske biogassaktører strengere eller mer omfattende administrative krav enn det som er nødvendig for å oppfylle de europeiske kravene.

5. Kontroll og revisjon må være risikobasert og forholdsmessig

Nye krav til dokumentasjon, revisjon og kontroll må stå i forhold til faktisk risiko og kompleksiteten i verdikjeden.

En lokal biogassprodusent med korte, oversiktlige råstoffkjeder og kjente leverandører bør ikke pålegges samme kontrollbyrde som en komplisert internasjonal forsyningskjede dersom risikoen er vesentlig forskjellig.

Et biogassanlegg må også som hovedregel kunne bygge på dokumentasjon fra tidligere ledd når denne allerede er kontrollert og verifisert etter en godkjent ordning. Kontroll av samme forhold flere ganger gir økte kostnader uten nødvendigvis å gi bedre kontroll.

Energigass Norge ber derfor om risikobaserte og proporsjonale kontroll- og revisjonskrav. Den foreslåtte ikrafttredelsen 1. januar 2027 gir kort tid til nødvendige tilpasninger. Endelige forskrifter, veiledere, standardiserte maler og nødvendige digitale løsninger bør foreligge før krav som kan få økonomiske eller sanksjonsmessige konsekvenser får full virkning. Dersom dette ikke er praktisk mulig innen 1. januar 2027, bør det etableres en overgangsordning.

Avslutning

Energigass Norge støtter gjennomføringen av felles europeiske krav til bærekraft, dokumentert klimaeffekt og sporbarhet. Felles regler styrker tilliten til sertifisert biogass og legger til rette for et velfungerende europeisk marked.

Men gjennomføringen må ikke bare regulere fornybare energibærere. Den må også legge til rette for at de faktisk tas i bruk.

Energigass Norge ber derfor særlig om at sertifisert biogass fra råstoff i vedlegg IX del A gis en reell rolle i oppfyllelsen av 3,5-prosentkravet, at massebalansereglene utformes slik at eksisterende gassinfrastruktur kan brukes, og at verifisert dokumentasjon kan følge biogassen og gjenbrukes på tvers av relevante regelverk.

Samtidig må særnorske tilleggskrav begrunnes, og kontroll, revisjon og overgangsordninger utformes forholdsmessig.

Side | 4

Sertifisert biogass skal dokumentere sin klimaeffekt. Da må regelverket også gi den dokumenterte klimaeffekten reell verdi.

Med vennlig hilsen

Energigass Norge

Geir A. Mo

Direktør

